

Msza święta w intencji adw. Witolda Bayera

W kościele św. Marcina w Warszawie 27 grudnia 2015 r. o godzinie 17.30 zostanie odprawiona msza święta w intencji ś.p. adw. Witolda Bayera oraz jego żony - Wandy.

Adw. Witold Bayer to jeden z najbardziej zasłużonych adwokatów w historii adwokatury. Adwokatem został w 1936 roku. We wrześniu 1939 r., pomimo zwolnienia od obowiązku służby wojskowej z uwagi na wadę wzorku, zgłosił się do wojska jako ochotnik. W czasie okupacji z poświęceniem i determinacją włącza się w działalność podziemną. Od 1940 r. był członkiem władz konspiracyjnej Naczelnej Rady Adwokackiej i Warszawskiej Rady Adwokackiej, a następnie – kierownikiem tajnego szkolenia aplikantów. Był współzałożycielem Polskiego Wydawnictwa Prawniczego, które powstało w 1942 r. W 1943 r. adw. Witold Bayer wygłosił referat na posiedzeniu Tajnej Rady Adwokackiej, w którym przedstawił zadania i organizację adwokatury w Polsce Niepodległej. W tym czasie pełnił funkcję kierownika grupy środowiskowej prawników związanych ONR Związek Odbudowy Prawa. Był członkiem grupy „Szańca”- pisma Narodowych Sił Zbrojnych. Wziął udział w powstaniu – był komendantem tzw. Domowej Straży Obywatelskiej w kamienicy przy ul. Wspólnej 35. Od 10 sierpnia 1944 r. objął obowiązki Głównego Inspektora Samoobrony Obywatelskiej na ul. Wspólnej, a następnie, w ramach reorganizacji aparatu cywilnego, stał się komendantem OPL odcinka ul. Wspólnej. W czasie powstania, u adw. Bayera zbierało się kolegium redakcyjne „Szańca”, które było jedynym pismem wydawanym regularnie drukiem aż do pierwszych dni października 1944 r. Pismo drukowano codziennie w liczbie ok. 10 tysięcy egzemplarzy. Po kapitulacji Powstania Warszawskiego, mec. Bayer uciekł z niemieckiego transportu.

W marcu 1945 r. rozpoczął praktykę adwokacką. W 1946 r. został aresztowany za działalność niepodległościową. Przeszedł brutalne śledztwo i ciężkie więzienie. Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie, wyrokiem z 16 czerwca 1947 r., skazał go za przynależność do nielegalnej organizacji (art. 86 k.k.w.p.) na 6 lat więzienia (po amnestii karę złagodzano do 3 lat). Został osadzony w więzieniu na ul. Koszykowej. Karę odbył w całości. W trybie administracyjnym został skreślony z listy adwokatów. W więzieniu poznał i zaprzyjaźnił się z Władysławem Bartoszewskim. W 1961 roku został zrehabilitowany.

Po wyjściu z więzienia, ale jeszcze przed ponownym wpisem na listę adwokatów, podjął pracę jako radca prawny w „Veritasie”, Akademii Sztuk Pięknych oraz różnych spółdzielniach pracy. Więzienie nie zniechęciło go do kontynuowania działalności samorządowej. W dalszym ciągu pracował dla ludzi i środowiska. Działał społecznie na rzecz pracowników, udzielając im bezpłatnie pomocy w wielu sprawach osobistych i zawodowych.

W lipcu 1956 ponownie rozpoczął praktykę adwokacką. Zawód wykonywał w zespole adwokackim nr 6 przy ul. Wspólnej 35, który urządzony został w części jego przedwojennego mieszkania, a zabranego w trybie administracyjnym. Sam zaś zamieszkiwał w jego drugiej części.

Był twórcą Ośrodka Badawczego Adwokatury, którego przez pierwszy okres istnienia był szefem i głównym animatorem działalności, również w zakresie utworzonych przy nim stowarzyszeń np. adwokatów, pisarzy, malarzy. Z jego inicjatywy powstał Słownik Biograficzny Adwokatów Polskich. Doprowadził do utworzenia Biblioteki Adwokatury Polskiej i Muzeum Adwokatury. Był twórcą idei wyjścia adwokatury na uniwersytety. Stąd wyrósł też pomysł powołania Studium Wymowy Sądowej oraz Konkursów Krasomówczych dla Aplikantów Adwokackich w Polsce. To właśnie Witold Bayer rzucił hasło: Musimy wejść na katedry uniwersyteckie, musimy dotrzeć do młodzieży akademickiej, która przecież ze szkoły średniej nie wyszła z bagażem pięknej polszczyzny. Trzeba odrobić wieloletnie grzechy, które wobec ojczystego języka popełniono.

W latach 1981–1986 zasiadał w Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej.

Był znany ze swojej skromności, osobistego uroku i nienagannyh manier. W środowisku adwokackim

uchodził za autorytet, podziwiany za swoją pracowitość, działalność społeczną i zawodową.

Adw. Witold Bayer zmarł w roku 1992. Obecnie Ośrodek Badawczy Adwokatury nosi jego imię.